

Posudek diplomové práce Alžběty Matějovské: Problémy přípravy ke křtu.

Diplomandka předkládá další (a již poslední) pokus uchopit problematiku přípravy ke křtu. Osnova práce zůstala víceméně zachována (až na závěrečnou část). Vychází z obecné úvahy o křtu a přípravě na křest v NZ (k. 1). Pokračuje přehledem o katechumenátu ve staré církvi a jeho postupném zániku (k. 2). Obecný přehled ukončuje výklad o reformačních církvích (k. 3).

Zamýšlené těžiště práce je v kap. 4 (příprava na křest v současných církvích – teorie a praxe) a 5 (smysl a základní aspekty přípravy na křest). Název kap 4 je matoucí: Jde o několik sond, celkem náhodně vybraných, které nemohou bez bližšího charakterizovat teorii a praxi dané církve nebo oblasti (zvláště pikantní je to v oddílu 4.2. – Evangelické církve v Německu, kde spolu defilují autoři katoličtí i evangeličtí, němečtí i rakouští, nejrůznějšího, často protikladného zaměření). Nejvydatnější výtěžek poskytují typicky autoři katoličtí, nejen množstvím, nýbrž hlavně konzistencí přístupu. Církev česko-bratrskou evangelickou reprezentují tři návrhy pro předkřestní přípravu z pera tří současných farářů v činné službě. Jsou prezentovány bez vzájemného porovnání či hodnocení.

V poslední kapitole autorka, zčásti za použití materiálu kapitoly předchozí, předkládá svůj návrh „Smysl a základní aspekty přípravy na křest“. Kapitola se člení do podkapitol: 1. Smysl přípravy na křest. – 2. První kontakt a informační rozhovor. – 3. Rozhovor o významu křtu. – 4. Seznámení s průběhem křestní bohoslužby, popř její společná příprava. V prvním tématu podtrhuje autorka, že je třeba aby žadatel o křest „měl být ochotný stále více poznávat Boha Otce, Syna i Ducha svatého a svou víru prohlubovat a rozvíjet“ (86). Nejen na tomto místě, ale vlastně v celé práci se zdá, že autorce požadavek víry se těsně přiřazuje ke klasické „formuli víry“ a smyslem přípravy pak je uvedení do formalizovaného vyznání. Pokud jde o počátek předkřestní přípravy, dává autorka přednost osobnímu kontaktu, zohledňujíc ímu životní situaci petenta. Při přípravě vlastního křestního aktu autorka kupodivu nezmiňuje dohodu o formulaci křestního závazku rodičů.

Závěr již v podstatě opakuje, co bylo řečeno v předchozích kapitolách.

+

Práce obsahuje čtená sporná, nezdůvodněná tvrzení, která by se diplomové práci objevovat neměla. Vzdor tomu s velkými rozpaky doporučuji diplomovou práci A. Matějovské k obhajobě.